

การศึกษาหาแนวทางการอบแห้งต้นหอม

Study of Spring Onion Drying Strategy

ยุวนารี นามสกุล ศิริ อัจฉริยวิริยะ อารีย์ อัจฉริยวิริยะ เซ็น เชาว์ถาวร และ อานันท์ ตรังกิจวิโรจน์
ภาควิชาวิศวกรรมเครื่องกล คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่ 50202
โทรศัพท์ 53944148 โทรสาร 53944145 E-mail: siva@dome.eng.cmu.ac.th

Yuwanaree Namsanguan, Siva Achariyaviriya, Aree Achariyaviriya, Zen Choathaworn and Arnon Trungkitwirot
Mechanical Engineering Department, Chiangmai University, Chiangmai, 50202
Tel 66-53944148, Fax 66-53944145 E-mail: siva@dome.eng.cmu.ac.th

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาหาเงื่อนไขการอบแห้งต้นหอมที่เหมาะสม ซึ่งจะพิจารณาความสัมบูรณ์ของผลิตภัณฑ์และระยะเวลาในการอบแห้งเป็นบรรทัดฐาน. จากการศึกษาโดยการทดลองอบแห้งต้นหอมที่อุณหภูมิ 50°C , 60°C และ 70°C ที่อัตราการไหลดจ้ำเพาะของลมร้อน $1050 \text{ kg/h-kg solid}$, $1290 \text{ kg/h-kg solid}$ และ $1550 \text{ kg/h-kg solid}$ จากการจำลองสภาพการอบแห้งโดยใช้แบบจำลองทางคณิตศาสตร์ พบว่าอุณหภูมิของลมร้อนสูงขึ้นมีผลทำให้ความสัมบูรณ์ของผลิตภัณฑ์และระยะเวลาการอบแห้งลดลง อัตราการไหลดจ้ำเพาะของลมร้อนต่ำลงมีผลทำให้ความสัมบูรณ์ของผลิตภัณฑ์และระยะเวลาการอบแห้งสูงขึ้น อย่างไรก็ตามถ้าอัตราการไหลดจ้ำเพาะของลมร้อนต่ำกว่า $200 \text{ kg/h-kg solid}$ จะมีผลทำให้ความสัมบูรณ์ของผลิตภัณฑ์เพิ่มขึ้นและเวลาการอบแห้งเพิ่มขึ้นอย่างมาก จากการพิจารณาผลที่ได้จากการจำลองทางคณิตศาสตร์สามารถสรุปได้ว่า การอบแห้งต้นหอมควรใช้อัตราการไหลดจ้ำเพาะของลมร้อน $400 \text{ kg/h-kg solid}$ และอุณหภูมิของลมร้อน 70°C ทำให้มีความสัมบูรณ์ของผลิตภัณฑ์และเวลาในการอบแห้งน้อยที่สุด ซึ่งต้องใช้เวลาในการอบแห้ง 13 ชั่วโมง

Abstract

The objective of this research is to determine the optimal drying conditions for spring onion drying. Minimal energy consumption and drying time are the criteria. A mathematical model is developed and simulated for evaluating the optimal conditions. The drying experiments are carried out at drying air temperature of 50°C , 60°C and 70°C and specific airflow rate of $1050 \text{ kg/h-kg solid}$, $1290 \text{ kg/h-kg solid}$ and $1550 \text{ kg/h-kg solid}$. It is found that the energy consumption and drying time decrease with increasing drying air temperature. Also, the energy consumption decreases with decreasing specific airflow rate but the drying time increases. However, if specific air flow rate is less than $200 \text{ kg/h-kg solid}$, the energy consumption and drying

time increase sharply. It can be concluded that the optimal drying conditions should be specific airflow rate of $400 \text{ kg/h-kg solid}$ and drying air temperature of 70°C . The corresponding specific energy consumption and drying time are 17 MJ/kg-water and 13 h , respectively.

1. บทนำ

ต้นหอมเป็นผักชนิดหนึ่งที่ใช้เป็นเครื่องปรุงรสและเพิ่มกลิ่นของอาหาร การนำไปอบแห้งให้ได้คุณภาพที่ดีเป็นที่ต้องการอย่างมากในอุตสาหกรรมการผลิตอาหารกึ่งสำเร็จรูป และเป็นที่ต้องการของตลาดต่างประเทศ การอบแห้งเป็นกระบวนการที่ใช้ในการลดความชื้นของผลิตผลเกษตรมีปริมาณความชื้นที่สูงเพื่อยืดอายุการเก็บรักษาให้ยาวนานขึ้น กระบวนการนี้มีการถ่ายเทมวลและความร้อนเกิดขึ้นพร้อมกัน การอบแห้งตัววิธีการต่างๆได้ถูกนำมาใช้ ด้วยอย่างเช่น Soponronnarit et al., [3] ศึกษาการอบแห้งต้นหอมสับ โดยแบ่งขั้นตอนการอบแห้งเป็น 3 ช่วง ก่อราก ช่วงแรกของการอบแห้งจะใช้อัตราการไหลดจ้ำเพาะและอุณหภูมิของลมร้อนสูง ช่วงที่สองจะใช้อุณหภูมิของลมร้อนสูงแต้อัตราการไหลดจ้ำเพาะของลมร้อนจะลดลง สำหรับช่วงสุดท้ายจะใช้อัตราการไหลดจ้ำเพาะและอุณหภูมิของลมร้อนต่ำ Swasdisoewi et al., [4] ศึกษาการอบแห้งต้นหอมสับโดยใช้เทคนิคฟลูอิโอดีเบด

การอบแห้งเป็นกระบวนการที่ใช้พลังงานค่อนข้างสูง เครื่องอบแห้งส่วนใหญ่ใช้ลมร้อนเป็นตัวกลางในการพาความชื้นออกจากผลิตภัณฑ์ การศึกษาหาเงื่อนไขการอบแห้งเป็นวิธีการหนึ่งซึ่งจะช่วยในการลดการใช้พลังงานลงได้ ดังนั้นงานวิจัยนี้จึงมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาหาอุณหภูมิและอัตราการไหลดจ้ำเพาะของลมร้อนที่เหมาะสมในการอบแห้งต้นหอม โดยที่จะพิจารณาความสัมบูรณ์ของผลิตภัณฑ์และระยะเวลาการอบแห้งเป็นบรรทัดฐาน

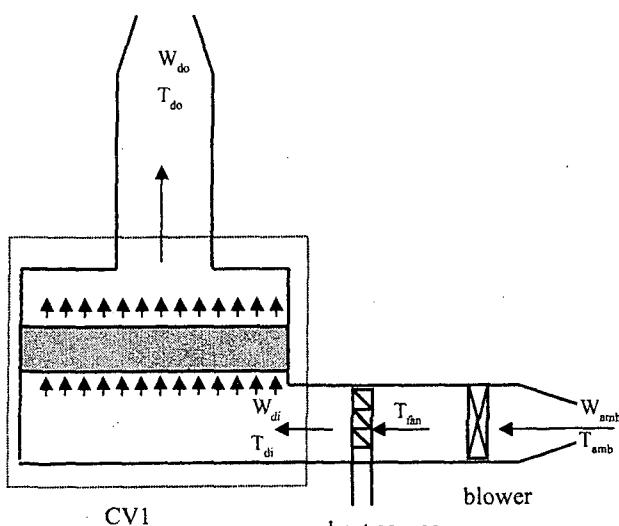
2. อุปกรณ์ และวิธีการ

2.1 การทดลอง

การเตรียมตัวอย่าง นำต้นหอยมาตัดให้ได้ความยาวประมาณ 4 เซนติเมตร ตัวอย่างที่เตรียมได้นี้มีความชื้นประมาณ 1500-1600% มาตรฐานแห้ง ทดลองอบแห้งตัวอย่างด้วยเครื่องอบแห้งในห้องปฏิบัติการ เครื่องอบแห้งนี้มีลมร้อนไอลร้านผลิตภัณฑ์จากด้านล่างขึ้นสู่ด้านบน และไม่มีระบบการเรียกลมร้อนกลับมาใช้ใหม่ อุณหภูมิลมร้อนที่ใช้คือ 50°C, 60°C, และ 70°C และอัตราการไอลร้าของลมร้อนที่ใช้คือ 1050 kg/h-kg solid, 1290 kg/h-kg solid และ 1550 kg/h-kg solid แต่ละการทดลองทำการเก็บข้อมูลดังนี้ อุณหภูมิของลมร้อน สภาวะอากาศเดลล์ ผลกระทบของความชื้นตัวอย่างในขณะอบแห้งโดยการซั่งน้ำหนักตัวยเครื่องซั่งอิเล็กทรอนิกส์ความละเอียด ± 0.01 กรัม ทำการอบแห้งจนกระทั่งตัวอย่างมีความชื้นสุดท้าย 20% dry-basis การหาค่าหนักแห้งใช้ตู้อบ อบตัวอย่างที่อุณหภูมิ 103°C เป็นเวลา 72 ชั่วโมง

2.2 การพัฒนาแบบจำลองทางคณิตศาสตร์

การพัฒนาแบบจำลองทางคณิตศาสตร์ของการอบแห้งซึ่งพัฒนามาจากแบบจำลองแบบไอลรัสมดูล (ศิริและสมชาติ [2]) แบบจำลองนี้ประกอบด้วยแบบจำลองทางคณิตศาสตร์ส่วนของการอบแห้ง และแบบจำลองทางคณิตศาสตร์ส่วนของความสัมปลีองพลังงานโดยมีแผนภาพของเครื่องอบแห้งดังรูปที่ 1

รูปที่ 1. แผนภาพของเครื่องอบแห้ง

แบบจำลองของห้องอบแห้ง

พิจารณาสมดุลมวลของน้ำในลมร้อนปริมาตรคงที่ 1 จะได้ผลต่างของมวลของน้ำในลมร้อนก่อนและหลังการอบแห้งเท่ากันน้ำที่ระเหยออกจากวัสดุที่อบแห้ง แสดงเป็นสมการได้ดังนี้

$$\Delta t m_d (W_{d0} - W_{di}) = m_p (M_i - M_f) \quad (1)$$

โดยที่

M_f คือ moisture content after drying, decimal dry basis

M_i คือ moisture content before drying, decimal dry basis

W_{di} คือ humidity ratio of air entering chamber, kg/kg dry air

W_{d0} คือ humidity ratio of air leaving chamber, kg/kg dry air

m_p คือ dry mass of product, kg

m_d คือ dry air flow rate, kg dry air/h

Δt คือ time interval, h

พิจารณาสมดุลพลังงานปริมาตรคงที่ 1 โดยสมมุติว่า เกิดสมดุลความร้อนระหว่างวัสดุและอากาศ และการเปลี่ยนแปลงพลังงานภายในของวัสดุแห้งและของเครื่องอบแห้งมีค่าน้อย ดังนั้นจะเขียนสมการโดยอาศัยกฎข้อที่หนึ่งทางเทอร์โนไดนามิกส์ได้คือ ผลต่างของเอนthalpy ในลมร้อนที่เข้าและออกจากเครื่องอบแห้งเท่ากัน แสดงได้ด้วยสมการ

$$m_d [C_a T_{di} + W_{di}(h_{fg} + C_v T_{di}) - C_a T_{d0} - W_{d0}(h_{fg} + C_v T_{d0})] = 0 \quad (2)$$

โดยที่

T_{d0} คือ temperature of air leaving drying chamber, °C

T_{di} คือ temperature of air entering drying chamber, °C

การคำนวณความชื้นใช้สมการจลนศาสตร์การอบแห้งซึ่งเป็นสมการกึ่งทฤษฎี ดังนี้

$$MR = \exp(-Kt) \quad (3)$$

โดยที่

MR คือ moisture ratio, decimal

K คือ drying constant, h^{-1}

เมื่อทำการหาอนุพันธ์สมการจลนศาสตร์การอบแห้งเทียบกับเวลา และใช้เทคนิคของ finite difference จะได้สมการดังนี้

$$M_f = M_i + (M_{eq} - M_{in}) \Delta t K \exp(-Kt) \quad (4)$$

โดยที่

M_{eq} คือ equilibrium moisture content, decimal dry basis

M_{in} คือ initial moisture content, decimal dry basis

t คือ drying time, h

แบบจำลองทางคณิตศาสตร์ของการอบแห้ง

แบบจำลองทางคณิตศาสตร์ของการอบแห้งจะประกอบด้วยแบบจำลอง 2 ส่วน คือ แบบจำลองของห้องอบแห้ง และแบบจำลองคุณสมบัติของลมร้อนซึ่ง

โดยที่ค่าคงที่ของการอุ่นแห้ง(K)ของตันห้อง
วิเคราะห์สมการลดด้วยโดยใช้ข้อมูลจากการทดลองของชีวลิตและพงศ์
พิชาญ [1] ได้สมการดังนี้

$$K = 0.062 \exp(0.048 T_{di}) \quad (5)$$

ความชื้นสมดุลของตันห้องหาได้จากสมการของชีวลิตและพงศ์พิชาญ [1] ได้สมการดังนี้

$$M_{eq} = A [RH_{di}/(1-RH_{di})]^B \quad (6)$$

$$\text{เมื่อ } A = 0.14 - 0.36(T_{di}/100)$$

$$B = 0.40 - 0.13(T_{di}/100)$$

โดยที่

RH_{di} คือ relative humidity , decimal

แบบจำลองคุณสมบัติของลมร้อนชื้น

ความชื้นสัมพัทธ์คือ อัตราส่วนความดันไอของไอน้ำในลมร้อนต่อความดันไอไอน้ำในลมร้อนอีกด้วย เวียนเป็นสมการได้ดังนี้

$$RH_{do} = P_v / P_{vs(do)} \quad (7)$$

โดยที่

P_v คือ vapor pressure of air entering drying chamber, kPa

$P_{vs(do)}$ คือ saturated vapor pressure of air leaving chamber, kPa

ความดันไอน้ำอีกตัวสามารถหาได้จากสมการของ Clausius-Clapeyron เวียนเป็นสมการได้ดังนี้

$$P_{vs(do)} = \exp[-7511.52/(T_{do}+273)+89.6312+0.0239989(T_{do}+273)-1.1654551e-5(T_{do}+273)^2-1.2810336e-8(T_{do}+273)^3+2.09984e-11(T_{do}+273)^4-12.150799\ln(T_{do}+273)] \quad (8)$$

ความดันไอของไอน้ำในลมร้อนคือส่วนของความดันย่อยที่กระทำโดยโมเลกุลของไอน้ำที่มีอยู่ในลมร้อนชื้น ซึ่งมีความสัมพันธ์กับอัตราส่วนความชื้นดังนี้

$$P_v = 101.325 W_{do} / (0.62189 + W_{do}) \quad (9)$$

แบบจำลองทางคณิตศาสตร์ของความสัมประสิทธิ์พลังงาน

เมื่อลมไหห้องแห้งจะทำให้มีอุณหภูมิของลมสูงขึ้น ซึ่งสามารถคำนวณได้ดังนี้

$$\Delta T_{fan} = P / \rho_a e_f (C_a + C_v W_{di}) \quad (10)$$

หากาการ

โดยที่

$$\Delta T_{fan} = \text{temperature rise across a fan, } ^\circ\text{C}$$

$$P = \text{pressure drop, kPa}$$

$$\rho_a = \text{air density, kg/m}^3$$

$$e_f = \text{fan efficiency, decimal}$$

เมื่อค่า P คือค่าความดันลดรวมทั้งหมดเมื่อลมร้อนไหห้องผ่านเครื่องอบแห้ง และเมื่อค่าเท่ากับค่าความดันลดเมื่อลมร้อนไหห้องผ่านตันห้องและความดันลดเมื่อลมร้อนไหห้องผ่านท่อ ตะแกรง และข้อต่อต่างๆ อุณหภูมิของลมร้อนที่เพิ่มขึ้นเมื่อผ่านแหล่งให้ความร้อนสามารถคำนวณได้จากสมการ

$$\Delta T_h = T_{di} - (T_{di} + \Delta T_{fan}) \quad (11)$$

โดยที่

$$\Delta T_h = \text{temperature rise across heat source, } ^\circ\text{C}$$

$$\Delta T_{fan} = \text{temperature rise across a fan, } ^\circ\text{C}$$

$$T_{amb} = \text{temperature of ambient air, } ^\circ\text{C}$$

ดังนั้นสามารถคำนวณอัตราการใช้พลังงานความร้อนและอัตราการใช้พลังงานไฟฟ้าสำหรับการขับพัดลม ได้จากสมการที่ (12) และ (13) ตามลำดับ

$$Q_h = m_d (C_a + C_v W_{di}) \Delta T_h \quad (12)$$

$$E = m_d P / (\rho_a e_f e_m) \quad (13)$$

โดยที่

$$Q_h = \text{the rate of heat consumption, kJ/h}$$

$$E = \text{the rate of electricity consumption, kJ/h}$$

$$e_m = \text{motor efficiency, decimal}$$

พลังงานทั้งหมดที่ใช้ในการอบแห้งจะเท่ากับผลรวมของอัตราการใช้พลังงานความร้อนกับอัตราการใช้พลังงานไฟฟ้า ซึ่งเวียนเป็นสมการได้ดังนี้

$$\text{Total energy} = 2.6E + Q_h \quad (14)$$

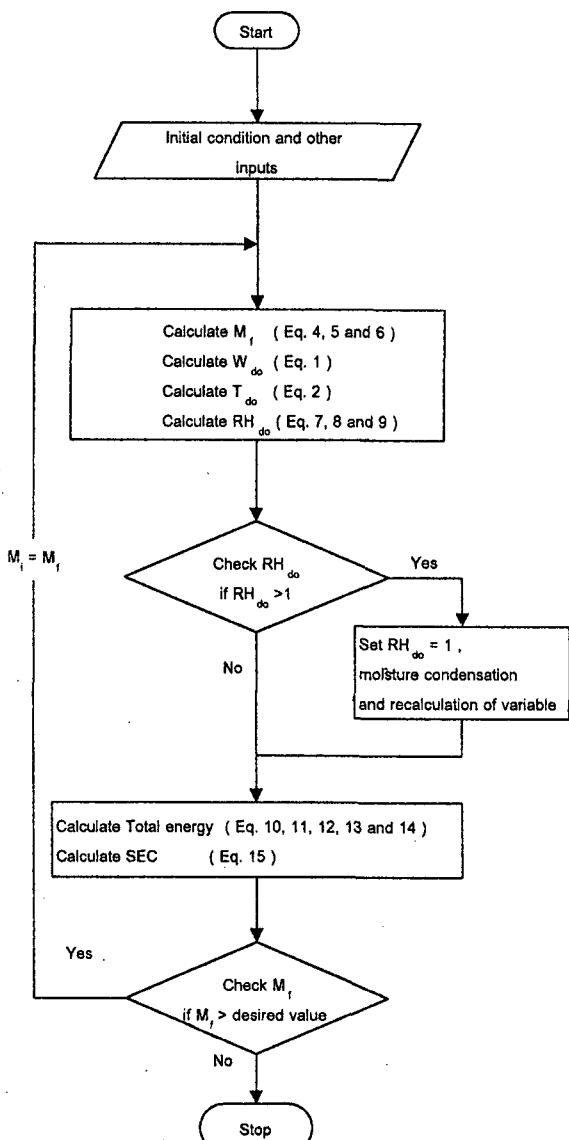
โดยที่ค่าของ 2.6 คือ ค่าปัจจัยการแปลงพลังงาน

ค่าความสัมประสิทธิ์พลังงานจำเพาะ(SEC) เท่ากับอัตราการใช้พลังงานต่อปริมาณน้ำที่ระเหยออกจากวัสดุอบแห้ง ซึ่งเวียนเป็นสมการได้ดังนี้

$$SEC = \text{Total energy} / [(M_{in} - M_f) m_p] \quad (15)$$

2.3 ขั้นตอนการคำนวณ

เริ่มต้นการทำงานของโปรแกรมโดยใส่ข้อมูลของวัสดุอุบแห้ง เงื่อนไขของอากาศแวดล้อม เงื่อนไขของลมร้อน และค่าคงที่ต่างๆ ซึ่ง ประกอบด้วยมวลของตันห้อง ความชื้นเริ่มต้น ความชื้นสุดท้าย อุณหภูมิของอากาศแวดล้อม อัตราส่วนความชื้นของอากาศแวดล้อม อุณหภูมิของลมร้อน อัตราการไหลของลมร้อน โดยมีรายละเอียดของ ขั้นตอนการคำนวณดังแผนผังการจำลองสภาวะ ดังรูปที่ 2

รูปที่ 2. แผนผังการจำลองสภาวะ

3. ผลและวิจารณ์

3.1 ผลการทดลอง

จากการทดลองอบแห้งตันห้องที่อัตราการไหลจำเพาะของลมร้อน 1050 kg/h-kg solid, 1290 kg/h-kg solid และ 1550 kg/h-kg solid และที่อุณหภูมิของลมร้อน 50°C, 60°C และ 70°C ได้ข้อมูล การทดลองตามตารางที่ 1

ตารางที่ 1. ผลการทดลองอบแห้งตันห้องที่เงื่อนไขการอบแห้งต่างๆ

Air temperature (°C)	Specific air flow rate (kg/h-kg solid)	Drying time (h)	SEC (MJ/kg-water)
50	1050	29.5	26.25
	1290	19.0	27.31
	1550	19.0	31.10
60	1050	23.5	22.35
	1290	10.0	23.54
	1550	10.5	26.45
70	1050	9.5	19.45
	1290	9.5	21.42
	1550	9.5	24.35

หมายเหตุ ความชื้นเริ่มต้นของตันห้องอยู่ในช่วง 1500-1600 % dry-basis ความชื้นสุดท้าย 20% dry-basis

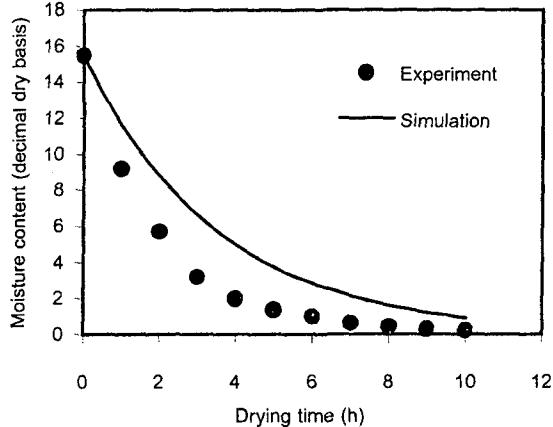
3.2 เปรียบเทียบความชื้นที่ได้จากการทดลองกับแบบจำลอง

จากการจำลองสภาวะการอบแห้งด้วยการใช้แบบจำลองทาง คณิตศาสตร์ ได้กำหนดเงื่อนไขในการจำลองสภาวะการอบแห้ง เช่น เดียวกับการทดลอง ที่ความชื้นเริ่มต้นของตันห้อง 1560% dry-basis ความชื้นหลังการอบแห้ง 20% dry-basis มวลของตันห้อง std 2 kg อัตราการไหลจำเพาะของลมร้อน 1050 kg/h-kg solid และอุณหภูมิของ ลมร้อน 70 °C ได้ผลการจำลองสภาวะและผลจากการทดลองดังแสดง ในรูปที่ 3 ซึ่งพบว่า การลดลงของความชื้นของตันห้องในระหว่างการ อบแห้งที่ได้จากการจำลองสภาวะมีค่าสูงกว่าที่ได้จากการทดลองเล็ก น้อย ซึ่งทำให้ค่าความสัมบูรณ์ของพลังงานจำเพาะที่ท่านายจากแบบ จำลองมีค่าสูงกว่าที่ได้จากการทดลอง

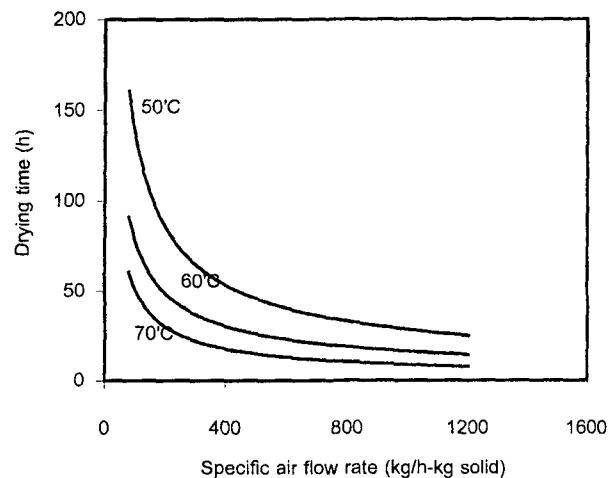
3.3 อิทธิพลของอัตราการไหลจำเพาะและอุณหภูมิของลมร้อน

การศึกษาอิทธิพลของอัตราการไหลจำเพาะและอุณหภูมิของลมร้อนที่มีผลต่อความสัมบูรณ์ของพลังงาน โดยมีเงื่อนไขการจำลองสภาวะ ดังนี้ ความชื้นเริ่มต้นของตันห้อง 1500% dry-basis ความชื้นสุดท้าย 20% dry-basis อุณหภูมิอากาศแวดล้อม 30°C อัตราส่วนความชื้นของ อากาศแวดล้อม 0.015 kg water/kg dry air อุณหภูมิของลมร้อน 50°C, 60°C และ 70°C และอัตราการไหลจำเพาะของลมร้อน อยู่ในช่วง 80-1200 kg/h-kg solid ได้ผลการจำลองสภาวะการอบแห้งดังรูปที่ 4 และ 5 ซึ่งพบว่าอุณหภูมิของลมร้อนสูงขึ้น ค่าความสัมบูรณ์ของพลังงาน จะลดลง สำหรับอิทธิพลของอัตราการไหลจำเพาะของลมร้อนจะแบ่ง ออกเป็น 3 ช่วง คือ อัตราการไหลจำเพาะสูง อัตราการไหลจำเพาะ ปานกลาง และอัตราการไหลจำเพาะต่ำ ช่วงอัตราการไหลจำเพาะสูง (มากกว่า 400 kg/h-kg solid) ความสัมบูรณ์ของพลังงานจะลดลงเมื่ออัตราการไหลจำเพาะลดลงและเวลา การอบแห้งต่อหน้าคงที่ ส่วนช่วงอัตราการไหลจำเพาะปานกลาง(200-400 kg/h-kg solid) ความสัมบูรณ์ของพลังงานจะลดลงเมื่ออัตราการไหลจำเพาะลดลง แต่

เวลาการอบแห้งจะสูงขึ้น และในช่วงอัตราการไหลดำเพาะต่ำๆ เมื่ออัตราการไหลดำเพาะลดลง ความสิ้นเปลืองพลังงานและเวลาการอบแห้งจะเพิ่มขึ้นอย่างมาก

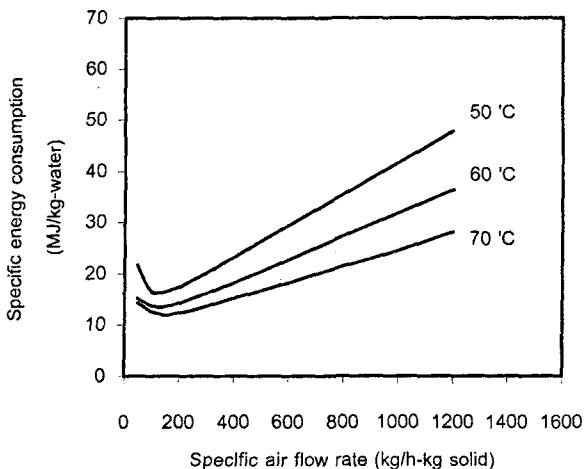
รูปที่ 3. การลดลงของความชื้นที่ได้จากการทดลองเปรียบเทียบกับแบบจำลองทางคณิตศาสตร์

รูปที่ 5. ความสัมพันธ์ระหว่างเวลาการอบแห้งกับอัตราการไหลดำเพาะของลมร้อน

4. สรุป

จากการศึกษาหาแนวทางการอบแห้งต้นหอมที่เหมาะสมควรใช้อัตราการไหลดำเพาะของลมร้อน 400 kg/h-kg solid และอุณหภูมิของลมร้อน 70°C ทำให้มีความสิ้นเปลืองพลังงานลดลง 13 MJ/kg-water และใช้เวลาในการอบแห้ง 13 ชั่วโมง

รูปที่ 4. ความสัมพันธ์ระหว่างความสิ้นเปลืองพลังงานลดลงกับอัตราการไหลดำเพาะของลมร้อน

เอกสารอ้างอิง

- [1] ชาลิต ศรีอนุพงษ์ และพงศ์พิชญ์ โกสุมพัล "การศึกษาหาพารามิเตอร์ที่จำเป็นสำหรับการวิเคราะห์การอบแห้งต้นหอม" บริษัทฯ นิพนธ์ คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, พ.ศ. 2533, 42 หน้า
- [2] ศิริวัฒน์ ใจดี และ สมชาติ โสภณรณฤทธิ์ "การพัฒนาแบบจำลองทางคณิตศาสตร์ของการอบแห้งมะละกอแซลมอนในตู้อบแห้งและการศึกษาหาแนวทางการอบแห้งที่เหมาะสม" เอกสารหลักการประชุมวิชาการเรื่องการถ่ายเทความร้อน มวล และโมเมนตัม วิศวกรรมสถานแห่งประเทศไทยในพระบรมราชูปถัมภ์ ปี พ.ศ. 2532
- [3] S. Soponronnarit, M. Sukjindasatean and S. Prachayawarakorn, "Improvement in the Efficiency and Capacity of Chopped Spring Onion Drying" Drying Technology, Vol. 13, 1999, pp. 1191-1199.
- [4] T. Swasdisevi, S. Soponronnarit, S. Prachayawarakorn and W. Phetdasada, "Drying of Chopped Spring Onion using Fluidization Technique" Drying Technology, Vol. 17, 1995, pp. 2167-2179.